

1ste Stykke nævnte Krav Fortrinsret i Ejendommen med Tilbehør forud for ethvert Krav, der er sikret ved villiesbestemt Pant eller et ved Retsforfølgning stiftet Pant i denne. Det paahviler Fogeden at paase, at der i Auktionsvilkaarene optages Bestemmelse om den heromhandlede Fortrinsret, og at der afsættes det fornødne til Kravenes Fyldestgørelse, jfr. herved Retsplejelovens §§ 563, 1ste Stykke, og 581.

Naar *Arv og Gæld fragaas* i Husbondens Bo, eller dette kommer under *Konkursbehandling*, finder Bestemmelsen i 2det Stykke tilsvarende Anvendelse; Fortrinsret haves i disse Tilfælde dels for de Krav, som Ejerens Medhjælpere har paa ham ved Dødsfaldet eller Konkursens Begyndelse for allerede fortjent Løn og Kostpenge, dog ikke for længere Tid end 6 Maaneder, dels for deres Krav paa Løn og Kostpenge for Tiden indtil Udløbet af den efter Dødsfaldet eller Konkursens Begyndelse følgende Maaned.

Den i denne Paragraf omhandlede Fortrinsret haves kun i den Ejendom, paa hvilken Medhjælperen har eller har haft Tjeneste«.

Det forelagte Lovforslag adskilte sig paa flere Punkter fra den vedtagne Lov, idet der i Folketinget foretoges nogle Ændringer efter Forslag af Justitsministeren med Tilslutning af Udvalget. Lovforslaget begrænsede saaledes oprindeligt Fortrinsretten til Krav paa Løn og Kostpenge for et Tidsrum af 3 Maaneder før Udlægs Foretagelse, medens det paa den anden Side udstrakte Tidsrummet for nævnte Fortrinsret til det Tidspunkt, da Tjenesteforholdet ved Opsigelse kunde bringes til Ophør. — Endvidere indsattes Lovens sidste Stykke i Folketinget.

I Folketingsudvalgets Betænkning oplyses, at man fra flere Sider i Udvalget havde søgt at inddrage de Arbejdere, der ikke omfattes af Medhjælperloven, under Lovforslaget, »men da Justitsministeren anser dette for ugørligt, forinden nærmere Undersøgelse af Spørgsmaalet har fundet Sted, og da Ministeren har stillet i Udsigt at lade saadan Undersøgelse foretage, har man undladt at forhandle videre herom i Udvalget for ikke paa det sene Tidspunkt af Samlingen at forsinke Lovforslaget paa dets Vej gennem Rigsdagen«.

Endelig kan nævnes, at Justitsministeren paa Foranledning af Ordføreren (Levinsen) udtrykkeligt erklærede, at Lovens Bestemmelser ikke »ophæver eller svækker nogen Ret, som Tjenestefolk har i Henhold til den gældende Medhjælperlove«.

Loven vedtoges enstemmigt i begge Ting.